

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

pe un an 260 Lei; pe un jumătate
de an 130 Lei; pe un sfert 80 Lei;
pe o lună 25 Lei.
Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

De două săptămâni

n'am mai putut sta de vorbă cu cetitorii noștri. În cei 24 de ani, de când apare această gazetă, e pentru întâia oară că am lipsit atâta. A trebuit să vină acest război cumplit, ca s'o pășim și aceasta!

Încă din vară a trimis Tipografia noastră 100,000 Lei la Oficiul de Vânzare a Hârtiei din București, ca să ne trimită hârtie. Săptămână de săptămână am tot insistat, când prin telefon, când prin telegramă, când personal, când prin scrisoare, ca să ne trimită odată hârtia. Ni s'a făgăduit, dar hârtia n'a venit.

Cel din urmă număr a trebuit să apară în abia 4 pagini, ca după aceea să nu mai poată apărea, nici „Unirea“, nici „Unirea Poporului“, vreme de două săptămâni, câtă vreme n'am primit nici o coală de hârtie de nicăieri.

Abia acum au sosit patru baloturi de hârtie, ceace nu ne ajunge decât pentru două numere de gazetă.

Numărul acesta apare în 8 pagini, ca să-i despăgubim pe cetitori, cerându-le totdeauna iertare pentru această întâmplare atât de neplăcută, atât nouă, cât și cetitorilor noștri.

Cu acest prilej îi rugăm din nou pe cetitorii noștri, să binevoiască a ne trimite abonamentele restante în timpul cel mai scurt cu putință. Hârtia trebuie plătită înainte, iar cassa noastră e goală. Suntem datori sute de mii de Lei, și n'avem de unde plăti. În vreme ce ar fi trebuit să încasăm anul acesta peste 1 milion de Lei, n'am încasat decât jumătate, așa că stăm foarte rău de bani.

Iar aceasta numai din cauza răilor platnici, pe cari vom fi nevoiți a-i sista la Crăieun. Că te folos de cetitori mulți, dar neplatnici?

Pe viitor gazeta nu se va mai trimite decât celor ce o plătesc înainte.

Asta pentru ca să se știe, și să nu se mai uite!

Adunarea generală a „Agru“-lui la Blaj

Asociația Generală a Românilor uniți, numită pe scurt „Agru“ după literele cu care încep cele patru cuvinte, are de scop susținerea, apărarea și realizarea intereselor Bisericii Unite cu Roma; adăucirea vieții sufletești a membrilor și adăucirea creșterii religioase; îndrumarea vieții noastre potrivit moralei creștine, precum și combaterea sectelor religioase cari atâta strică neamului. Acest „Agru“ și-a ținut adunarea generală la 21 și 22 Noembrie 1942.

Tot atunci și-a ținut congresul general și Unirea Mariașă a Femeilor Române Unite, numită pe scurt „Umfru“ și Uniunea Opereleor Pontificale Misionare.

Din 1937 aceste asociații nu și-au mai putut ține adunările lor generale din cauza vitregiei vremurilor, așa că eram foarte curioși, ce se va discuta și ce hotărâri se vor aduce în acest congres, care a început Sâmbătă 21 Noembrie după vecernie.

După deschiderea congresului prin frumoasa cuvântare a dlui profesor universitar Dr. Al. Borza, a vorbit I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu arătând ranele de care suferă astăzi biserica noastră.

Dl profesor Dr. Al. Borza face apoi cunoscut congresiștilor că tocmai în acea zi împlineste 25 de ani de arhierie P. S. Dr. Iuliu Hossu al Cluj-Cherlei. Congresul hotărăște să i se trimită o telegramă de felicitare.

P. S. Dr. Ioan Suciu de la Oradea salută apoi „Agru“-l în numele celor din diocesa Orăzii.

Au urmat apoi diferite rapoarte după cari ședința se ridică, urmând ca a doua zi să se țină o slujbă după sf. liturghie arhierască.

Liturghia arhierască

Duminecă la Sf. Catedrală s'a făcut Liturghie arhierască. Au slujit I. P. S. Lor: Dr. Valeriu Traian Frențiu, Dr. Vasile Attenie și Dr. Ioan Suciu înconjurați de un sobor de preoți. A cântat

corul teologilor, condus de Păr. Ioan Florea. Păr. Ioan Agărbișeanu a rostit o predică înaltătoare despre roșul propovăduirii Evangheliei Domnului în lume. Avem datoria de a combate pe toți aceia cari vin cu învățături necreștinești, căci ele aduc numai rău omenirii. În țara noastră biserica unită lucrează neclătat și noi avem datoria de a fi fii buni ai ei.

Ședința festivă

Dl. la Catedrală întreaga asistență s'a îndreptat spre Palatul Cultural. Au asistat și Preasfințitul Episcop. Sala era plină de delegați veniți din toate părțile Arhidiecezei Dl advocat Ioan Tenchea din Timișoara a citit un referat despre situația juridică a Bisericii Române Unite. A spus pe scurt următoarele: Atât statul cât și biserica sunt lăsate de Dumnezeu. Biserica nu face politică, nu cere ca statul să se conducă după un sistem sau după altul, dar în orice formă de stat luptă pentru biruința ideii creștine, călăuzitoare spre căile fericirii venice și a celei vremelnice. Se ocupă de legiuirile mai noi relative la biserică, își exprimă dorința, ca să progreseze cât mai mult pe căile creștinești. Să fim țară creștină în sensul cel mai larg și mai adânc al cuvântului.

Dl Dr. Augustin Popa, profesor la Academia Teologică din Blaj, ține o conferință despre problemele de azi ale „AGRU“-lui și despre felul în care s'ar putea lucra cu mai mult folos. Deși trăim în vremuri de războaie grele, deși ducem adesea lipsuri, avem datoria ca și la aceste vremuri grele să stăm strânși în jurul sfintelor altare și să muncim cât mai mult pentru pregătirea unui viitor mai fericit.

După conferința dlui Augustin Popa ședința a fost întreruptă până după amiază, când s'a continuat în sala Nr. 24 a Academiei Teologice. Acolo s'au citit

dări de seamă despre munca rodnică a diferitelor secții ale AGRU-lui. S'a constatat cu multă bucurie că la Timișoara și la Sibiu studenții noștri lucrează cu mult folos în cadrele ASTRULUI (Asociația Studenților Români-Uniti); au participat la Sfintele Liturghii, s'au ținut conferințe religioase pentru studenți, s'au ținut ședințe la cari s'au explicat anumite lucruri din domeniul credinței.

Congresul trimite apoi telegrame: M. Sa e Regelui Mihai I, Sfântului Părinte Papa Pius XII, vicarul lui Hristos pe pământ, urmașul Sfântului Petru și vărul apostolilor, Dlui Mareșal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului. Adunarea a votat apoi o moțiune care decamdată nu se poate publica.

Adunarea generală a „Agru“-lui a avut un mare răsunet în inimile sutelor de cărțeri români uniți sosiți la Blaj din toate colțurile țării și va înviora sufletele credincioșilor noștri cari țin la biserică.

Fiind locul puțin, nu am putut da aici prea multe amănunte, dar vom încerca a le da în numărul viitor, căci cuvintele rostite la acel congres sunt de o foarte mare importanță pentru biserica noastră, la care trebuie să ținem ca la sufletul din noi.

Parastas. În 28 Noembrie s'au împlinit doi ani dela moartea marelui învățat Nicolae Iorga. A scris atâtea cărți, câte zile sunt în 3 ani, și a condus o mulțime de foi, scrise cu multă înțelepciune. Numai Dumnezeu știe, când vom mai avea un om atât de învățat și de muncitor. Împlinindu-se doi ani, de când a trecut „acolo unde nu este durere, nici scârbă nici întristare, ci viață fără pe sfârșit“, la București s'a făcut parastas pentru odihna sufletului răposatului serv al lui Dumnezeu, fiind de față membrii societății Liga Culturală întemeiată de el.

GRAUNTE SUFLETEȘTI

„Aduți aminte de cele din urmă ale tale și în veci nu vei păcătui“

Aceste cuvinte ale Sfintei Scripturi a Vechiului Testament (Isus Fiul lui Sirach 7, 40) sunt cele mai prețioase, pentru a se învedera, că se bine e a ne gândi cât mai des la moarte.

Moartea ne-o aduce aminte apusul soarelui, apropierea nopții, dar mai ales somnul. Și biserica ne aduce tot mereu aminte de moarte, mai ales însă în Sâmbetele morților din postul mare, în Sâmbăta lui Lazar și în Sâmbăta dinainte de Rusalii, cari sunt zile anume pentru morți. Și apoi ori de câte ori auzim trăgându-se clopotele pentru vreun mort, să ne aducem aminte, că odată și odată ne vor trage și nouă, iar lumea va răspunde la întrebarea că cine a murit, cu numele meu.

Cu cât ne aducem aminte mai adeseori de moarte, cu atât vom reduce mai ușor și numărul păcatelor noastre, fiindcă bine știm că cu moartea toate se gată.

Filosoful păgân Zeno întrebând oracolul din Delphi, cum s'ar putea desăvârși mai bine, a primit răspunsul: „întreabă-i pe ce-i morți“. Și într'adevăr numai morții ne pot arăta calea cea mai scurtă pentru a ajunge la desăvârșire. Morții și moartea.

Oălugării carthuzieni de aceea nici nu vorbesc niciodată,

ci-și petrec zilele în post și rugăciune și sapă zilnic câte puțin din groapă și se salută cu cuvintele latinești: „Memento mori!“, = „adu-ți aminte de moarte“.

Sf. Bernard se întreba zilnic: „Dacă ar trebui să mor tocmai astăzi, face-o-ași aceasta?“ Iară când făcea vre o faptă se întreba: „Dacă ar trebui să mor imediat după fapta aceasta, oare cum a-și săvârși-o“.

Împăratul Maximilian I al Germaniei a poruncit cu patru ani înainte de moarte să i-se pregătească sicriul, pe care-l ținea veșnic în camera sa de lucru, iar de câte ori călătorea, îl ducea cu sine, ca pe un sfetnic de cel mai mare folos.

Regele Filip al Macedoniei, tatăl lui Alexandru cel Mare, a poruncit servitorului său, să-i spună în fiecare dimineață, de câte trei ori: „Majestate, adu-ți aminte că ești om!“

În China era obiceiul ca la încoronarea împăratului să se prezinte și un sculptor, ducând cu sine mai multe soiuri de marmoră, din care împăratul era dator să-și aleagă una, iară sculptorul începea încă din ziua aceea a-i pregăti monumentul care-i va împodobi mormântul.

Cu prilejul încoronării împăraților abisinieni, li-se duce o farfură plină de pământ și o scăfărlie, ca să-și aducă aminte de cele din urmă ale sale.

La încoronarea papilor un preot aduce un călț de in, îl

așează pe o băticuță, îl aprinde la flacăra unei luminări de ceară și zice: „Sfinte Părinte, astfel trece mărirea lumii!“

Toate acestea sunt bine a le cunoaște, ca să vedem că și doamnei cei mai mari și stăpânii lu-nei acesteia își dau uneori silința a se îndrepta prin aducerea aminte de moarte.

Cu atât mai ales, să ne adu-

cem aminte noi de această dușmană și prietenă a omenirii, care este moartea și de care nu vom putea scăpa nici unul din cei vii, oricât de tineri și de irumosi am fi.

„Adu-ți aminte de cele din urmă ale tale, și în veci nu vei păcătui!“.

Părintele Iuliu

Sărbătorirea Păr. Agârbiceanu

A. G. R. U. a sărbătorit pe învățatul scriitor Ion Agârbiceanu, canonic din Dieceza Clujului, din prilejul împlinirii vârstei de 60 de ani, la seara de 22 Noiembrie 1942 Foia noastră a vorbit cu alt prilej despre învățatul canonic Ion Agârbiceanu. Tot Blajul l-a sărbătorit cu drag pe marele scriitor și fost elev al liceului din Blaj.

Ședința a deschis-o I. P. S. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, vorbind despre munca rodnică a sărbătoritului. Damnezeu i-a dat mulți talanți, iar el nu i-a îngropat, ci i-a folosit, agonizând cu ei mulți alții. Au vorbit tot despre opera Păr. Agârbiceanu: profesorii V. Stanciu și G. Birș. L-au salutată în numele „Agra“-lui dl prof. Dr. Al. Borza, în numele școlilor din Blaj Păr. director Dr. C. Suciu dela Liceul de băieți „sf. Vasile cel Mare“ în numele Reuniunii Femeilor Române Unite din Blaj dna prezidență Mărioara Maior, și eleva Doina Nistor dela Liceul de fete „sf. Ecaterina“ în numele școlarilor din Blaj.

Cornel Școalei Normale de învățătoare, de sub conducerea doamnei profesoare Maria Pop, a cântat apoi foarte draguț câteva cântece populare, cari au plăcut mult publicului.

S'au declamat două poezii scrise de Păr. Agârbiceanu în 1900 pe când era elev de clasa VIII-a la liceul Sfântul Vasile cel Mare din Blaj de către teologul Vasile Straza și elevul de Liceu Cam Halos din cl. VIII, iar păr. profesor N. Comșa a citit o schiță din operele marelui scriitor.

La sfârșit a luat cuvântul Păr. Agârbiceanu, rostind o curântare aleasă. A mulțumit tuturor pentru frumoasele cuvinte rostite. A mărturisit că toată viața sa a scris fără să se fi gândit la vre-o răsplată. Damnezeu i-a lazeștrăat cu talent și acest talent l-a folosit pentru binele altora. A scris cărți alese, pe cari le poate citi oricine cu mult folos sufletesc. Sunt foarte potrivite și pentru tineret. A îndemnat tineretul, să citească numai cărți bune, zicătoare de suflete.

După vorbirea Păr. Agârbiceanu

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Ușor i-e popii!

de SIMION GOCAN

(Urmare)

Pe cale se înnoptase de-abinele, și cum nu era nici lună se făcu întuneric, cum se zice, ca în cornul bouului. Părintele și țaranul se împretiniseră cum se cade pe drum, mai ales când prin întuneric roțile de pe dreapta ale căruții ajunseră în șanț, și badea Gheorghe, care sedea pe partea stângă se trezi deodată în grumazul popii, pe care — de drag ce-i era — cât pe-aci să l trage jos.

Dar la urma armelor tot ajunseră în pace acasă. Preoteasa îngrijorată le ie i cu lampa înainte și nu fu miră nici bucuria celor doi copilași, când își văzură iar tăical lor acasă.

Intrară în casă. Pe preot îl aștepta posta. Se apacă s'o desfacă. Între două scrisori, întreba pe preoteasă:

— Nu m'a căutat cineva dragă?

— Nu, — răspuse ea. — Dar afară în bucătărie te așteaptă cei doi miri, cari se canună Duminecă. Au venit pentru instrucția logodnicilor.

Părintele nu băgă bine de seamă la vorbele preotesei, căci tocmai cetea o poroncă dela vladicie, ce-i sosise cu poșta. Badea Gheorghe se uită pe furie la preot, apoi se ridică încet și ieși. Preotul desfăcu și o gazetă, o frunzări și tocmai o împacheta la loc, când țaranul intră din nou. Ii zise:

— Ce spunea preoteasa, bade, cine-i aci în bucătărie?

— Nu-i nime, părinte, nu-i nime!

— Cum nu-i nime? — se miră preotul, — par'că spunea de niște miri, cari au venit la instrucție. Ori n'am auzit eu bine?

— Au fost, da, — zise badea Gheorghe, cu capul plecat și glasul lui tremura puțin. — Au fost, dar i-am trimis acasă... în numele dumniatale.

— Dumniata? — se răsti la el preotul. — Cum ai putut face asta? Cine ți a spus?

— No, no părinte, nu te su-păra, știam eu că nu se cuvenea

— zise țaranul smerit. — Dar omul trebuie să aibă și suflet. Sfinția Ta, de azi dragă de dimineață ești în tălpi, ai alergat, ai muncit, ai asudat toată ziua, nici la amiazi n'ai mâncat; apoi ai sosit rupt de oboseală acasă... să mă ierte Dumnezeu!... Mânâncă părinte liniștit cu familia dumniatale, apoi odihnește-te, că doar mirii aceia mai au vreme să vie la învățătură până Duminecă.

Preotul privi lung la țaran, apoi luându-i mâna în dreapta sa, zise:

— Ușor i-e popii, bade Gheorghe!

Badea Gheorghe nu răspuse îndată, ci țărăi își duse mâna stângă la ochi și cu dosul palmei își șterse două lacrimi, cari cu orice preț voiau să i țâncească de sub gene, apoi se plecă, sărută mâna preotului și zise:

— Iartă-mă părinte!

(Stărsit)

Moarte neașteptată. Refugiatul ardelen Florina Veșcan, de 47 ani, a murit la București pe neașteptate: tocmai când voia să intre într'o biserică.

Bocet

Inchinat verilor mei Fr. Gâr-fălean Simion și Placiu Iile, căzuți pe câmpul de onoare în zilele de 6 și 20 Oct. 1942, în regiunea Abin-kaja (Caucas), luptând cu Reg. 10 Călărași Grupul 19 Cercetare.

Moarte amară și trand
Omenilor rea dusmand
Nu știm ce rău ți am făcut
De la noi te-ai abătut.

Când acasă ne oflam
Moartea nu o așteptam
Căgetam că vom trăi
Până vom îmbătrâni.

Dar amar ne-am înșelat
Căci la armat' am plecat
Am plecat pe timpuri rele
De chinuri și de durere.

A sosit timpul apoi
Ca să mergem în război.
Am plecat veseli, râzând
Lasând părinți suspinând.

Doi sătenți ne-am întâlnit
Și la luptă am pornit
Când la atac am plecat
Amândoi ne am sărutat.

Și ne am înțeles frățeste
Ca să luptăm vitejește.

Doi mari naționaliști

Mitropolitul Victor Mihalyi

Acest mare vlădică, care a pășit pe urmele înaintașilor săi, s'a născut în 1841. în județul Maramureșului din familie nobilă. A învățat carte în școlile catolice din Sighet, Oradea, Cașovia și Roma, unde a luat doctoratul în filozofie și teologie.

Intorcându-se din Roma în 1864, a fost numit profesor la Seminarul Teologic din Gherla. În 1869, mitropolitul Vancea l-a adus la Blaj în calitate de secretar mitropolitan. În 1874 a fost numit episcop la Lugoj, unde a ridicat un mare număr de biserici, școli și case parohiale. În 1893 a venit ca mitropolit la Blaj. Aci a rămas în 1900 al treilea conciliu provincial și a serbat cu mare pompă și demnitate două sute de ani dela întoarcerea noastră la sinul de mamă al Bisericii Catolice.

A luptat împotriva guvernului unguresc care prin episcopia ungurească de Haidudoreg a voit să maghiarizeze o mulțime de parohii românești. A sprijinit înființarea a o mulțime de asociații religioase, cu scop de a întări viața noastră spirituală. S'a înrijit de păstoria credincioșilor noștri din America. A făcut fundațiuni pentru Catedrala din Blaj și altele multe.

publicul numeros din sală s'a îndepărtat adânc mișcat de cele spuse.

A murit în 1918, după ce a suferit internarea guvernului unguresc, la Oradea. A fost un om cu viață sfântă și cu inimă largă și înțelegătoare față de cei săraci și necăjiți.

Mitropolitul Vasile Suciu

Vasile Suciu este, poate, cel mai mare vlădică pe care l-a avut până acuma neamul românesc. S'a născut în Copăcel (J. Făgăraș) în ziua de 13 Ianuarie 1878, dintr'o nobilă familie țărănească cu vechi și adânci tradiții creștinești și românești. A făcut școală la Blaj și la Roma, unde a fost hirotonit preot și de unde s'a întors acasă doctor în filozofie și teologie. Reintors la Blaj a ocupat diferite slujbe pe la Mitropolie. A ajuns profesor de religie la liceul de băieți, profesor de teologie, canonic mitropolitan iar în 1919 mitropolit al Românilor uniți pe vecie cu Maica Romă. După alegerea de mitropolit și după aprobarea venită dela Roma, episcopii uniți i-au propus sfințirea cât mai repede. Într'o scrisoare adresată episcopului Radu, li-a răspuns însă: „Nu știu dacă voi fi consacrat. Dacă medicii vor constata, că boala de care sufăr (arterioscleroza) va fi o piedică în împlinirea slujbei, nu voi fi consacrat, căci nu vreau ca în capul Bisericii să fie un bolnav”. Numai cu greu a putut fi convins să fie consacrat.

După consacrare, timp de 6 ani a cucerat arhidieceza în

lung și lat, cercetându-și preoții și credincioșii, îndemnându-i la o viață cât mai sfântă și studiind la fața locului lipsurile parohiilor. După 6 ani de rodnică pastorație, a trecut prin operații foarte grele, care l-au ținut de pat și de scaunul dela masa de scris pentru restul vieții. Deși nu se putea mișca fără ajutorul altuia „n'a lăsat condeiul din mână până n'zina cea din urmă”, după cum constată așa de frumos I. P. S. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu. Așa bolnav, cum era, ne-a reținut lucrările sale de teologie dogmatică în 4 volume impunătoare, ce le scrisese ca profesor de teologie; s'a interesat de bunul mers al școlilor; a clădit o mulțime de școli pompoase cum numai în Apus se mai întâlnesc, din banii săi și din cei aduși dela Sfântul Părinte din Roma. A făcut călătorii la Roma. A luat parte aproape regulat — deși greu suferind — la ședințele senatului apărând cu îndârjire drepturile Bisericii noastre, pe care unii oameni voiau să ni-le răpească cu orice preț. Pentru puterea sa de jertfă, pentru caracterul său de bronz, pentru înțelepciunea și cultura sa înaltă, lumea, care n'a fost orbită de joshice patimi, l-a stimat și iubit, fără deosebire de confesiune. Dascălul neamului, Nicolae Iorga, nu s'a sfit să-l poreclească „Vasile Vodă”, iar marele Papă Pius XI a zis despre acest vlădică mare că este cu adevărat un stâp al Bisericii în Răsărit: *Veramente, una colonna della Chiesa in Oriente!*

Vasile Suciu a dat o nouă strălucire Blajului ca cetate de lu-

mină prin școlile ce a ridicat: Institutul Recunoștinței, Școala Normală de băieți, Liceul Comercial, Gimnaziul Industrial Șc. de Gospodărie Urbană grad I, prin care s'a făcut al treilea mare întemeietor al Micii noastre Romă. Nu s'a îngrijit numai de zidurile școalelor, ci mai ales de sufletul lor, apropiindu-și sufletetele dascăli, cărora le-a dat ajutor prin sfaturile sale și prin punga sa larg deschisă pentru alții.

S'a stins adânc creștinește, așa cum i-a fost toată viața, în seara de 25 Ianuarie 1935. A lăsat o mare fundațiune culturală dar ne-a lăsat mai ales pilda vieții sale de muncitor neobosit, care crăde numai în răsplata Incerului făcut conștiincios și cu suflet, de om cinstit și cu viață curată.

Pr. Ioan Vultur
profesor

Ajutor la gazetă. Dl Ioan Stoican din Cincul-Făgăraș ne-a trimis 100 Lei ajutor la gazetă, dl Grosorean Grigore din Comlosul Mare 150 lei, dna Leontina Timiș din Blaj lei 150, dl Dr. Oniga Nicolae din Sancel lei 200 Păr. Valeriu Pinciu din Rășinar 300 lei, Păr. Pompiliu Simonetti din Rășinar lei 300, dl Atanasie Roșianu din Aiud lei 50, dl Ioan Roiban din Sighișoara lei 200, dl Ioan Petean din Boușarului de sus lei 50, dna Rafira Morariu din Șinca Veche lei 50 și dl Jacodi Ioan din Blaj lei 40. Le mulțumim pentru acest dar, atât de bine venit în zilele grele prin cari trece acuma gazeta noastră.

Iar dacă de rău vom da,
Not dol ne vom ajuta.

Iată că 'ntr'o zi de Marți
Am căzut dintr'al mei frați
Lovit de un glonț rusesc
Și simt că mă prăpădesc

În sânge not ne sbăteam
„Tata! Mama!” tot strigam
Strigam frați, strigam surori
Să ne vie 'n ajutor.

Cartușele chitua,
Tunurile bubula,
Brandurile se spârgea,
Nimeni nu ne auzea.

Doamne, Doamne, cum așl vrea
Ca să văd pe malca-mea,
Așl muri cu mult mai bine
De-ar fi Tata lângă mine!

De aici din depărtare
Tata dragă-ți cer lertare
Chiar aici în Rusia
Iartă-mă, mălcața mea!

Și voi frați și voi surori
Lertat-mă că eu mor,
Mor cu lacrimi pe obraz
Chiar în munții Caucaz.

Rămâi Tata cu mult bine
Ca nu mă mai vezi pe mine
La arat, la semănat,
Nici la grâu la secerat.

Nici la coasă, nici la fân
C'am plecat să na mai vin
Am plecat în cea Rusie
Fire-ar fi rămas pustie!

Mamă! Mamă! scumpă Mamă,
Sfântul glas al tău mă chiamă
Vin ca să-ți în de urât
In acel negru mormânt.

Fraților mei iubii,
De mint santeft părăsiți,
Plângemă-ți surori și frați
Și ce v'am greșit lertat!

Cel de față adunați
Plângeți toți și suspinați
Plângeți toți și ne jeliți
Jertfa noastră s'o slăviți!

Dragi fetițe și fectori
Care ne aduceți fiori
Gândiți-vă și la noi
Care-am plecat dintre voi.

Pe noi dol nu ne uitați
Amintirea ne-o păstrați
— Noi cu toții vă jurăm
Pe voi să vă răzbunăm.

Dacă vreți să ne cătați
Veniți aici în Caucaz!
Aici am murit noi dol
Luptând ca niște erol.

de Serg. PINCIU LAURENȚIU
Reg. 90 Inf., din Com. Data — Sibiu.

Strigături

(Chiuituri)

Culese din comuna Sancel, jud. T-Mică
de Prof. Teodor Selceanu

Nu-i frumos cin'se gătește
Ci, e cui se potrivește,
Nu-i frumos cine se ține
Ci, căruia îi stă bine!...

Mărita-m'aș, mărita
Cu suveic, nu știu da,
Păine nu știu frământa,
Dar la joc as tot juca!

Foaie verde merișor
Am avut un domnișor,
Merișorul s'a uscat
Domnișorul m'a lăsat!...

Foaie verde și una
Place-mi mie de badea,
Are laibăr¹⁾ de Anglie
Și al meu vrea el să fiel!...

Bade de nu te-aș vedea
Inima nu m'ar durea,
Dar eu când te văd pe tine
S'aprinde inima'n mine,
Și arde cu bobotaie
Ca'n cuptorul cel cu paie,

Eu pun apă să mi-l sting
Dar mai tare mi-l aprind!...

Tu, mândro, așa-ai gândit
Că tu ești bujor de munte
Și eu sunt gunoi din curte,
Dar gunoiul ploaia-l spală
Și tot e de trebuială,
Bujorul bruma-l lovește
Nimănu-i nu-i trebuiește!...

Asta-i mândra cea făloasă
Ce cu acul știe coasă,
Unde'n-punge ea cu acul
Îți intră măța cu capul!...

Fetele dela Biia¹⁾
Toate poartă'n sân pipa,
Iese dracul dintr'o răpă
Și le pune foc în pipă!...

Asta-i mândra, ține-o
[Doamne,
Noaptea umblă, ziua
[doarme!...

Sunt fete și pe la noi
Care-au plug cu patru boi,
Și tânjeală sugrăvită
Și tot nu se mai mărită!...

Mândra-mi pare-o sând bună
Când o văd seara pe lund,

¹⁾ clicin, suman, mânecar.

¹⁾ sat în Jud. Tr.-Mică.

DE PRIN SAZE

Sfințirea bisericii din Brateiu

Duminică, în 25 Octombrie, credincioșii noștri uniți din Brateiu au trăit clipe de mare înălțare sufletească, având în mijlocul lor pe vrednicul protopop al tractului, Păr. Eugen Ciungaru, care a binecuvântat Biserica, acum transformată și renovată în întregime. La actul binecuvântării au mai luat parte Păr. Alex. Moldovan parohul local, dimpreună cu On. Alex. Samoilă paroh în Ațel și On. Ion Munteanu dela Sebeș, ca fil al satului.

Služba binecuvântării s'a făcut Duminică dimineața, după care Prea On. Părinte Protopop a celebrat — în sobor de preoți — Sf. Liturghie. La sfârșitul Sf. Liturghii, părintele protopop a ținut credincioșilor, prezenți în număr mare, o prea frumoasă predică.

Păr. Alex. Moldovan a arătat că s'au cheltuit în total 153.654 Lei. Din această sumă 21.444 Lei s'au primit ca donațiuni dela credincioși, iar 9494 Lei au fost colectate de membrele Reuniunii Mariene. După ce citește lista donatorilor, încheie mulțumind tuturor pentru tot ce au făcut și jertfit — din inimă curată — pentru renovarea sfântului locaș de închinare.

Se cuvine să amintim și frumoasele răspunsuri date la Sf. Liturghie de corul tinerilor, condus cu multă pricepere de harnicul învățător Ioachim Căbuz.

Toate spre mai mare mărirea lui Dumnezeu!

UNUL DIN CEI DE FAȚĂ

Un șef de post care merită toată lauda

Feciorii noștri, zic adevărații feciori cari sunt chemați sub drapel, au piecat, iar în locul lor au rămas băeții cari își zic „fecior” june, dar unii dintre ei își bat joc de acest titlu de fecior care înseamnă cinste, tinerețe și omenie. Unii dintre acești băeții în toamnă stăteau de trancănele fără rost aproape în fiecare seară până târziu la o poartă sau altă, pâuă adormea toată lumea oboșită de munca zilei, apoi plecau în grădinițe cu fructe sau în vii, unde di-

*Când o văd siua pe soare
Mi se pare că-i o floare,
Cu ochi albaștri de cicoare!...*

*De fi-ar fi drag mândr'-așa
Acul fusul și furca,
Ca jocul Duminică,
N'ar fi ca tine alta;
Dar acul, bată-l norocul
Și furca s'o ardă focul!...*

*Zi-i țigane, zi-i drăguț
Până-i rămănească descult,
Și des-ult de-i rămănească
Tu să-mi cânti cântarea
[mea!...*

*Dragul meu de fluerăș
Hai la noi să fi dau sălaș,
De mâncare eu și oi da:
Măță friptă pe grătar
Și șuncă din doi țânțari!...*

*Decât cu argintu'n ladă
Și cu urātu pe vatră,
Mai bine cu lada goală
Și cu frumușelu'n poală!...*

*Foaie ver e troscoțel
Sunt fecior ca-un cercel,
Toate fetele se sbat
Să mă aibă de bărbat!...*

strugeau mai mult de cât mâncau, pentru că „așa fac feciorii”. Acum, după ce timpul nu le mai dă voie să stea prin porți, se strâng în case, unde se dedau la cele mai nerușinoase giume și jocuri, ca prin acestea să se arate care de care mai vrednic de numele de „fecior” și mai „bătos”.

Acești băeți fac parte și din Pregătirea Premilitară, unde cantă să-și arate vitejia, devenind obrasnici cu instructorii lor. Pe deasupra e bănească, care atinge pe părinți. Mulți dintre acești părinți nu le pot porunci, iar ce-i privește pe ei este scoaterea din Premilitară, ceea ce ei socotesc ca o valoare dela această obligație cetățenească.

Acești tineri încăpățânați ar trebui să fie dși la posturile de jandarmi, unde să li se facă această instrucție întreg anul, ceea ce ar da rezultate foarte bune.

Noi avem o jandarmerie la înălțime. Cum este dl șef de post din Mânărade, plutonier jandarm Aurel Oșian, care este un adevărat român, jandarm și educator. Aro o rază foarte mare: Mânărade, Spătac, Lupu, Cergăul-Mare și Cergăul-Mic, și cu toate acestea se poate interesa de toate nevoile comunelor cari se țin de dânsul. Cercetează regulat biserica în comuna unde se află în serviciu. Acolo se convinge, cari sunt oamenii de omenie și cari nu. Apoi controlează igiena fântânilor, șanturilor, gospodăriilor și altele, nu ca să dea în judecată, ci ca să convingă ca să se facă. Tineretului e controlat în de-aproape, decise vede unde e ochiul șefului care disciplinează într'un progres îmbucurător.

Dl Oșian merită lauda adusă de unii preoți în conferința din 10 Octombrie 1942.

Dacă ar face toți șefii de post în forma aceasta, altfel ar merge treburile la noi în țară.

Din Nădlac-Arad

Doamna văd. Clara Dr. Alexie Bogdan n. Henț, soția răposatului fost consilier la Curtea de apel și șef judecător la judecătoria de Ocol: Nădlac, un credincios de seamă al bisericii noastre, din prilegiul împlinirii 1/4 de an, dela moartea inbiului ei soț, a binevoit a dona Bisericii noastre de aici următoarele obiecte:

1. Cina cea de Taină — Tab'ou artistic în valoare — 30.000 Lei. 2. Mășăriță de acoperit Altarul, artistic lucrată — 10.000 3. Covor de lână înaintea Altarului Sf. Mării — 5.000 lei. 4. Covor de lână pres — 8 metri. 8000 lei. 5. Perniță artistic lucrată pentru altar — 3.000 lei. 6. Două bucăți acoperitoare pentru potir, artistic lucrate 500. 7. O mășăriță lucrată lucru de mână artistic pentru acoperirea mesei Altarului Sfintei Mării — 2.000 lei. 8. O mășăriță lucru de mână la Proscomidie — 2500 lei. Total în valoare de Lei 61.000.

Pentru frumoasele daruri, în numele credincioșilor, ne ținem de jo plăcută datorită, să ne exprimăm și pe căea aceasta simjite noastre mulțumiri. Fapta nobilă creștinească sa servească de pildă și la toți ceilalți credincioși.

Năd ac 14 Nov. 1942.

Ioan Cismașiu
protopop

Mihail Vancu
primcurator bis.

Consacrarea bisericii din Blaj

Cine nu cunoaște biserica numită și biserica Grecilor din Blaj? Se află dincolo de Internatul Vânător de băieți, aproape de Târnava Mare, străjind Câmpul Libertății și mormintele eroilor din 1848 precum și a Mitropolitului Șulaf, a mareului învățat Timoteu Ciopariu, a neînfricătului Moldovăcut, a lui Axente Sever, a profesorului Ioan Suciu care a scris

„Icoana Pământului” și a zeci de canonici și profesori.

Ei bine, această biserică zidită la 1733, încă nu fusese sfințită. Acuma, ca prin harnicia părintelui protopop Iulia Buzoiu, a părintelui paroh Vasile Cristea și a harnicului primcurator Victor Muntean, directorul băncii „Patria”, a fost minunat reparată și foarte frumos pictată de către profesorul Septimiu Marian, a fost sfințită de către I. P. S. Episcop al Orăzii Dr. Valeriu Traian Frentiu, administrator apostolic, în ziua de 15 Noembrie 1942, cu ceremonia obișnuită, fiind de față o mulțime de credincioși din toate părțile orașului Blaj.

Palatul invalizilor

Domnul Mareșal Ion Antonescu a făcut, de când este conducător al Statului, tot ce i a stat în putință, ca invalizii de război și urmașii acestora, văduvele și copiii lor, să aibă o viață cât mai fără grijă. Însușită de această grijă a Mareșalului „Eforia Ostășească” planuește să zidească un mare palat al invalizilor în București.

Această clădire va fi cât se poate de minunată și va costa cam un miliard de Lei.

„Eforia Ostășească”, revăd fondarii, a adresat un apel către toți cetățenii țării, rugându-i să contribuie fiecare cu cât îl va îndemna inima pentru acest scop.

Până acum s'au adunat 117 milioane Lei.

Rogăm pe cititorii noștri, să binevoiască a contribui și ei, care cu cât poate, pentru acest palat, în care invalizii de război se vor simți ca acasă și vor uita de nenorocirea lor personală.

Banii se vor depune la Percepțiile din țară pentru Palatul Invalizilor. Se vor putea dăruia și pământuri, case, păduri, cu un cuvânt orice socotește cineva că poate da.

SINDICATUL PRESEI ROMÂNE DIN ARDEAL ȘI BANAT
Succesiunea Fundației Dr. Ion Mihail
din anul 1910

Convocare

Membrii Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat sunt convocați în adunarea generală extraordinară pe ziua de 29 Noembrie 1942, orele 11, la București, în Bulevardul Pache Protopopescu Nr. 30, apartamentul 5.

ORDINEA DE ZI:

1. Serviciul divin și inaugurarea căminului, 2. Constituirea adunării și deschiderea 3. Modificarea articolelor 5, 6, 11, 12, 16, 38, 40, 61, 62 și 63 din statute.

Dacă în ziua de 29 Noembrie 1942 adunarea generală extraordinară nu se va putea constitui statutar, ea se va ține cu orice număr de membri, în același loc la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi în ziua de 6 Decembrie 1942.

Dr. Sebastian Bornemisa
Președintele Sindicatului

Ce este lepra,

cum a fost socotită și ce fac misionarii?

Egiptenii vechi numeau lepra, moartea înainte de moarte. De-alungul veacurilor a fost cunoscută ca de nevindecat și ca cea mai grozavă dintre boli. Sf. Scriptură încă pomeneste de lepra. Evreii în Legea Veche socoteau bolile grele ca o bătăie a lui Dumnezeu, între cari lepra era cea dintâi. Pentru a nu îmbolnăvi și pe altul, legea Evreilor poruncește, ca leprosul să aibă hainele rupte, capul descoperit, buza de sus acoperită și să strige: „Necurat! Necurat! Necurat este și va locui singur” (Leviticul XIII, 45), ca să nu umple pe alții. „Leproșul trebuia să umble cu mantaua sa neagră pentru a fi cunoscut. N'avea voie să intre în biserică, mori și târguri. Nu trebuia să atingă nimic, decât cu bățul său. I era oprit să vorbească cu omul care sta în bătăia vântului și în fața lui”. Un leproș era privit ca un mort. Pentru un astfel de om se făcea o slujbă aproape ca și cea de înmormântare, iar toate ale lui erau date la moștenitori.

Patrezimea trupului leproșului, asemenea unui om mort, pomenită în Vechiul Testament, era motivul pentru care se îndreptăția purtarea în felul pomenit înainte de a-l duce între leproși, bolnavul era vizitat de doctori, cari dacă-l găseau leproș, spuneau: „am găsit că fața e bubată și de culoare ca vioreaua. Am smuls un fir de păr și am găsit că la rădăcina fiecărui fir se afla prinsă o bucată de carne. Am aflat mici umflături, în jurul sprâncenelor și în dosul urechilor. Răsufierea îi este rău mirositoare și glasul răgușit și pe nas. Din acestea declarăm, că e leproș”.

Bolnavul, era apoi dus la biserică unde îl aștepta o slujbă ca la înmormântare. Prietenii săi și familia se prezentau în haine negre de jale. Varsau lacrimi de durere, socotindu-l pierdut din această lume. În loc de sicriu, puneau pe leproș într'un baldachin, o șatră de pânză neagră. După slujbă i se da în mână o pârâitoare. Când i-se da, i se spunea următoarele: „Ți se dă această pârâitoare, ca să înștiințezi lumea de prezența ta necurată”. La sunetul sbârâitoareii lumea țigea. Cei răutăcioși, aruncau cu pietri asupra lui și-l slăngau într'altă parte pe nenorocit.

Cu timpul leproșii s'au tot lămurit. Bogații se îngrijeau singuri. Dar pentru săraci a fost o adevărată nenorocire. Biserica prin călugării și preoții săi misionari au fost aceia care le-a venit dela început într'ajutor. Căci în dela început înțelesese că era iobirii față de Mântuitorul, care numai singur a vindecat această boală, li mână mereu cu sutele spre leproși ca să-i mâr-

Englezii și americanii în Africa de nord

Oa să încearcă cât mai mult planurile Germanilor și Italianilor, Englezii și Americanii au venit pe apă cu vase multe și au ocupat unele colonii din Africa Algeria și Maroc care erau ale Franței. Prea multe greutăți nu au avut cu aceste ocupații, din cauză că unii Francezi erau buni-bucuroși că vin Americanii, așa că luptau și nu luptau. Mareșalul Petain (se citește Peten) a trimis pe amiralul Darlan să apere coloniile din Africa. Aceasta era hotărât ca să-l înlocuiască și să urmeze pe mareșalul Petain. Dar el, după ce s'a dus în Africa, nu a ascultat întotdeauna de ceea ce i s'a spus, ci s'a dat pe partea americanilor. Atunci mareșalul Petain i-a trimis vorbe prin radio să-l dă jos din toate rangurile și funcțiile ce le-a avut.

Ce face Franța

Germanii s'au stat cu mâinile în sân când au văzut că americanii se apropie de Europa. Hitler a trimis o scrisoare mareșalului Petain în care îi spune că față de fapta Americaiilor, el trebuie să ocupe și partea aceea din Franța care a rămas neocupată în 1940. Mareșalul Petain nu s'a învoit, dar nu a avut ce face. Astfel Germanii au ocupat toată Franța, ca să se poată apăra de Americani.

Ocuparea Tunisiei

Germanii și Italianii nu s'au mulțumit numai cu atât, ci au ocupat și ei o colonie a Franței numită Tunisia, tot în Africa, aproape de Italia. Această colonie are două orașe mai însemnate, Tunis și Bizerta, care sunt foarte însemnate pentru război, căci sunt lângă Marea Mediterană. Acum se pregătesc și Americanii cu Englezii, se pregătesc și Germanii cu Italianii ca să dea luptă adevărată. Deocâmdată sunt numai așa cum spune cântărea: „Oștile stau față'n față”.

Laval urmașul lui Petain

În urma plecării amiralului Darlan în Africa, unde a trecut de partea Americanilor, mareșalul Petain conducătorul Franței a numit pe d. Laval, primul mareșal.

gale. La anul 1300 în Franța sub grija misionarilor catolici erau 2000 de lazarete, spitale, unde erau îngrijii leproșii.

nistru, de conducător, în lipsa lui Petain și care să urmeze în jocul său. Laval e cunoscut ca un om care chiar înainte de războiu, prin 1936, a făcut un plan ca să se împrietenească cu Germania și Italia. De aceea se așteaptă acum, ca să strângă și mai mult legăturile de prietenie cu aceste țări.

Rommel se retrage

Mareșalul Rommel, comandantul Germanilor și al Italianilor cari luptau cu Americanii în partea Egiptului, a început a se retrage, căci Englezii sunt cu mult mai mulți. El se retrage mereu și nu se știe, unde se va opri, ca să fie piept englezilor.

Desarmarea armatei franceze

După ocuparea Franței se credea că lucrurile se vor termina aici și va începe apoi o înțelegere cu Germania și Italia. Dar se vede că Francezii nu pot uita că Germanii sunt dușmanii care i-au învins în 1940. Francezii s'au înțeles cu germanii ca să apere împreună Franța de atacul pe care l-ar da Americanii cu Englezii. Germanii nu numai că i-au lăsat pe Francezi cu arme, dar le au mai dat și ei. Tot asemenea le-a lăsat un oraș Toulon (se citește Tolon) unde aveau Francezii mai multe vase. În acest oraș Germanii nu s'au amestecat.

Germanii însă, prin spionii lor, s'au prins de veste că Francezii înarmați, precum și vasele de războiu din orașul Toulon ar vrea să treacă de partea Americanilor. Atunci Germanii, fără să le mai lase timp de socotit, au început să-i desarmeze de tot pe Francezi. Vapoarele care erau în portul Toulon nu s'au lăsat toate prinse de Germanii și Italianii, ci au zis că mai bine mor decât să ajungă în mâinile lor. Astfel multe vase din acele mari și submarine s'au dus în fundul mării cu bomba pusă chiar de Francezi.

Altă scrisoare a lui Hitler către Mareșalul Petain

Înainte de a începe desarmarea, Hitler a trimis o altă scrisoare Mareșalului Petain în care îi explică, de ce face una ca asta. În această scrisoare spune că desi a învins pe Francezi în 1940 totuși s'a purtat foarte bine cu ei de atunci, ba a mai lăsat și 700 000 de prizonieri să vie în Franța. Cu toate acestea Franța, în loc să recu-

noască, a dat iar mâna cu Americanii și Englezii. Acuma pentru siguranța Europei e silit să facă și pasul acesta. Nedăjdăiește ca cel puțin de aici înainte va fi o mai bună înțelegere.

Ce va face Spania și Portugalia

Aceste două țări surori, despre care se credea că vor fi ferite de războiu, au ajuns acum între ciocan și nicovală. De o parte sunt Germanii în Franța, iar de cealaltă parte sunt Americanii cu englezii în Africa. Atât Spania cât și Portugalia fac toate sforțările ca să rămână neutre, adică să nu se amestece în războiu,

dar cine știe dacă se va putea. Se știe că strâmtoarea Gibraltar, care e cheia mării Mediterane, e legată de Spania și cam de aici vine năcazul. Totuși aceste țări au mobilizat și ele, ca să stea gate.

Pe frontul Rusiei

În răsărit se pare că deodată cu venirea iernii s'au mai intensificat și luptele. Atât la Stalin-grad cât și pe râul Don. Și în Caucaz trupele germane și române au cuprins alte localități. Tot mai des comunicatele de războiu germane amintesc de bravura ostașilor noștri.

Luptele Japonezilor

Japonezii luptă și ei mereu cu americanii pe întinsul mărilor, Țările care vin de pe acolo ne spun că au scufundat alte vase. Au pierdut și ei, dar mai puțin la număr. Luptele se dau aproape de Australia și departe cu mii de kilometri de țara lor.

Cum stăm cu „Calendarul dela Blaj”

Acest calendar intră într'al 20 lea an de apariție. De aceea am hotărât să-l scoatem în mai multe exemplare ca de obicei și ne-am apucat de tipărirea lui încă în Septembrie.

Am și tipărit 3 coale pe cari le-am dat gata în cele dinăi zile ale lunii Octombrie, în nădejdea că-l vom putea scoate la începutul lui Noiembrie.

Ei dar a venit și aici buclucul cu hârtia, care nu ne-a sosit.

Am alergat la București, de unde am primit asigurarea că ne vine hârtia. S'au făcut toate scrierile în fața noastră. Le-am iscalit în regulă și am venit fericiți acasă.

Când colo hârtie c'an palmă. Dat-am telegrame, lăsat-am scrisori, telefonat am. Rezultat? Nimic. Rugat-am pe dl Adrian Otciu, fost administrator al Bancii Naționale, să-i mai zorească și D. S., ca vechiu și bun prieten al nostru.

În sfârșit i-a venit din loc și am primit scrisoarea că hârtia e comandată la fabrica de hârtie din Petrisat-Alba. Iute am luat 150.000 Lei împrumut și i am trimis, dar încă nu am primit numai un balot, așa că n'am putut tipări decât coala a patra.

Mai avem de tipărit alte patru. Și credem că le vom termina pe 10-12 Decembrie, așa că pe 15 Decembrie le vom putea trimite tuturor celor ce le-au comandat.

Cum să se comande calendarele.

Pretul calendarului va fi 50 Lei. Abonații vechi, cari plătesc înainte și pe anul 1943 și auume

Lei 260, primesc calendarul gratuit, întrucât ne mai trimit și banii pentru poștă, adică 7 Lei pentru un exemplar trimis simplu și 27 Lei pentru un exemplar trimis recomandat.

Bine înțeles că numai abonații vechi, cari nu au nici o datorie la gazetă și plătesc și pe anul 1943 abonamentul înainte, pot primi calendarul gratuit, căci aceasta e o foarte mare jertfă din partea noastră, pe care nu o pot primi nici la un caz abonații cari ne au pricinuit necazuri și supărări.

Abonaților buni platnici le vom trimite calendarele pe răspunderea lor, căci taxa pentru recomandare e acuma mai bine de jumătate cât calendarul însuși.

Alte amănunte vom publica în Nr. viitor al gazetei.

Dela P. T. T.

Se atrage din nou atențiunea publicului că transportul de corespondențe și colete dintr'o localitate în alta este un monopol al Statului și nu se poate face decât prin serviciile regulate ale Administrației P. T. T.

Cei ce vor fi dovediți că fac astfel de transporturi, precum și cei care se vor servi de acești traficanți de poștă clandestină, încredințându-le scrisori sau colete pentru a fi transportate dintr'o localitate în alta, sustrăgându-se atât controlului cenzurii cât și taxelor postale, vor suferi consecințele Legii militare prevăd sancțiuni pentru cei ce se sustrag dela cenzură, iar Legea de Exploatare P. T. T. pe lângă confiscarea obiectelor transportate, prevede și amenzi și închisoare pentru cei vinovați.

Directiunea Generală P. T. T. acordă denunțătorilor prime de 25 la sută din valoarea obiectelor confiscate.

OFICIUL P. T. T. BLAJ

Știrile

săptămânii

A plecat și P. S. Dr. Ioan Suci. Duminică 29 Noembrie a plecat, cu automobilul I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, la Turda și de acolo spre Feleac, și P. S. Dr. Ioan Suci, după ce a petrecut la noi în țară 40 de zile. Li dorim din inimă ca să se întoarcă în curând, fără pașaport.

Ridicăm și noi abonamentul. Începând cu ziua de 1 Ianuarie 1943 suntem nevoiți a ridica și noi asemenea tuturor celorlalte gazete populare, abonamentul dela 200 la 260 Lei. Dar, fiindcă Tipografia ne amenință cu o nouă ridicare a prețului tiparului, nu e exclus ca să ridicăm abonamentul chiar la 300 Lei la an. Deocamdată însă rămânem la 260 lei, până nu ne ridică și noua.

Un preot bolnav ajutură gazeta. Păr. Traian Popa din Ciemenș, de prezent bolnav în clinica din Sibiu, ne trimite, drept ajutor la gazetă, bonul pentru înzestrarea armatei, Seria A 1, Nr 535.201, în valoare de lei 1000. Faptul cu adevărat frumoasă a acestui preot se laudă dela sine.

Cruce pe mormântul lui Coșbuc. Mai mulți rețuși ardeleni stabiliți acum la București au hotărât să pună o cruce pe mormântul marelui poet al Ardealului George Coșbuc, născut în comuna Coșbuc de lângă Năsăud, fiul preotului unit Sebastian Coșbuc și a preotesei Maria. E frumos să cinstești pe marii poeți ai neamului!

Biblioteca Blajului. Biblioteca Centrală din Blaj, bogată în cărți vechi și noi și în hrisoave de mare valoare pentru cunoașterea trecutului, s'a îmbogățit cu o nouă colecție. A fost adusă aci biblioteca răposatului Mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu, răposat în Domnul în anul trecut.

O cuvântare a lui Adolf Hitler. În 9 Noembrie Adolf Hitler, marele conducător al Germaniei de azi, a rostit o cuvântare la München, cu prilejul sărbătoririi a trei național-socialiști uciși acolo în 1923. În cuvântarea aceasta — ca în toate celelalte — Adolf Hitler și-a exprimat marea sa încredere în biruință.

Menorocire. În dreptul pietrei kilometrale 10.390, pe linia București-Oitenița, a fost găsit un om tăiat de trei. Neavând nici un act la sine, nu s'a putut stabili cine era.

În Germania prețurile nu s'au urcat în cursul războiului decât cu 6%, pe când la noi unii articoli s'au urcat chiar și cu peste

o mie la sută, ca bunăuă ouăle, cari erau bucate cu un leu, iar acum se vând cu 15 Lei. Bine înțeles că aceasta nu se poate altfel decât prin pedepse strașnice. Chiar și pedepsa cu moartea nu este rară în Germania pentru speculanți.

Moartea unui învățat de al nostru. În noaptea de 25 spre 26 Noembrie a încetat din viață profesorul universitar Mihail Dragomirescu, membru al Academiei Române și om de știință, în vârstă de 72 ani. Înmormântarea i s'a făcut Vineri în 27.

Refugiații din Ardeal vor avea un comisar special. Dl. Mareșal Antonescu a numit pe dl. profesor Grigore Forțu comisar special al refugiaților din Ardeal. Prin această numire soarta refugiaților va fi mai îngrijită și mai bună decât până acum.

Alinarea suferințelor de pe urma războiului este una dintre preocupările cele mai de seamă ale Conducătorului Statului. De aceea a poruncit să se reorganizeze Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale, numind pe dnl. I. L. Georgescu și Marcel Stati secretari generali ai aceluși Consiliu.

Originea piersicilor europeni. Piersicul, care de zădăre arată de apreciate, a fost introdus în Europa de Alexandru cel Mare care l'a adus, după cum arată numele, din Persia.

Târgul de țară din Teiuș, cel mai mare din cele patru, s'a ținut la 8 Nov. în ziua de Sân Mihai, cea mai scumpă sărbătoare bisericască și națională. Joi a fost târgul de vite, și au curs ca valul mulțimea de vite, cai și mai ales porci. Nu s'au vândut însă așa de multe, pe cât au venit. Semo, că suntem încă bogați în inventar viu. Azi, târgul de mărfuri a fost mai ales a zarzavaturilor. Varză și ceapă au fost cu vagoanele. Prețurile mari. Fania de ceapă frumoasă a fost și cu 150—160 lei. Varza cu câte 20—30 capăna. Tineret mult și multe țoale de ale muntelui, cu prețul de 5—7 mii lei bucate.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșan au contribuit preoții din districtul protopopesco al Jului din dieceza Lugojului prin Păr. protopop Ionita Pop din Lupeni, cu 1000 Lei, iară Păr. Victor Socol din Mănărade cu 200 Lei și dl. Atanasie Roșian din Aind cu 100 Lei. Am mai primit dela dl. Cioc Dumitru din Șarș, județul Târnavă-Mică, suma de Lei 100. Avem cu aceștia depuși la bancă 8850 Lei. Rugăm pe cetitorii noștri să nu-și uite de acest monument.

S'a scumpit poșta. Începând cu ziua de 1 Decembrie 1942

s'a scumpit, cum era firesc, și poșta. Și anume: O carte poștală 10 lei; o carte poștală ilustrată 12 lei; o scrisoare simplă trimisă în localitate 12 lei; recomandată 32 lei; o scrisoare simplă pentru alte localități 16 lei; aceeași trimisă recomandat 36 lei; o carte de vizită 5 lei; taxa de expres în localitate 30 lei; pentru alte localități 40 lei; taxa pe cuvânt la telegrame în localitate 5 lei, în alte localități 7 lei. Așadar poșta s'a scumpit aproape dublu. Dar lefurile biștilor funcționari osre cu cât s'au ridicat?

Al treisprezecelea copil Țărăului Popu Vincentiu din Razboeni-Cetate (Județul Turda) are 13 copii. Cel de al 13-lea are ca naș pe Dl. Mareșal Ioan Antonescu, conducătorul Statului. La botez Dl. Mareșal a fost reprezentat prin Dl. General Alexandru Vălcu, prefectul Județului Turda. Țărâniții cu copii sunt tineri (de vreo 40 de ani). Au primit dela Dl. Mareșal 25.000, precum și cereale (bucate).

Conferință. Dl. G. Preda, vicepreședintele Astrei (Asociația Transilvană pentru cultura și literatura poporului român) a rostit în Palatul Cultural din Blaj la 23 Noembrie c. o conferință despre sufletul poporului român. A fost de față I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, P. S. Dr. Victor Macaveiu, vicar general, și alții.

Un tinăr omdară pe tatăl său. În comuna Dagața din județul Roman s'a petrecut un fapt foarte trist. Fiăcăul Vasile M. Săncu, de 19 ani a ucis pe tatăl său Traian rău de mult. Acum câteva zile s'au certat din nou. Bătrânul era cam beat. S'a dus acasă să se culce. S'a învelit sub un țol gros, dar pe când dormea, iată că vice fiul său, să-l ucidă. A lovit de câteva ori cu securea, acolo unde credea că e tatăl său. Ca să constate că de fapt a murit, a ridicat țolul și văzând că tatăl său nu mișcă și a șters securea, a aruncat-o sub pat și a plecat. S'a plimbat prin sat și apoi s'a dus să se predea parchetului. Iată unde duce necredința și beția!

Mulțumită. Curatorul bisericesc gr. cat. din Valea-Largă, aduce și pe aceasta cale mulțumirile sale. M. On. Ioan Bozdog preot pensionar, pentru suma de 35.000 Lei, spese avute cu zugrăvirea bisericii. Emil Chiciudeanu, paroh. Iacob Pigred, curator prim. Vasile Beldeanu curator cassar.

ANUNȚ

La oficiul poștal din localitate s'a înființat serviciul căsuțelor poștale, prin mijlocirea cărora cei interesați își pot ridica scrisorile și telegramele imediat, după răsire și la orice oră, când oficiul este deschis, fără a mai aștepta venirea factorului.

Prețul extrem de mic al abonamentului (de 120 lei înar) pune acest serviciu la îndemâna oricui.

Se înlătură astfel orice întârziere la primirea corespondențelor și în același timp, se respectă cu toată strictețea secretul corespondențelor.

Postul

Înțelepciunea poporului spune atât de frumos:

Vai de ei de nepostelnici
Cari nu-și postesc posturile
Nu-și ajună ajunurile.

Sfânta Biserică a statornicit sfintele posturi pentru folosul sufletesc și trupesc al credincioșilor. Mântuitorul a fost Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și om perfect și totuș a postit. Sfânta Evanghelie ne spune că Domnul nostru Isus Hristos a postit 40 de zile înainte de patimile sale. A postit spre a da pildă, căci pentru Sine nu trebuia să postească. Mântuitorul ne spune să postim. Iată dar că însuși Dumnezeu ne îndeamoară la post. Au postit în toate veacurile și se va posti întotdeauna.

Doctorii cei mai învățați ne învață că din îmbuibarea cu carne proviu foarte multe boale. Învățați din veche ne spuneau că e bine să te scoli în totdeauna puțin cam fiemând dela masă. Păstoriții cei vechi nu mâncau niciodată carne și totuș trăiau peste 100 de ani. Există în Biserică Catholică un ordin călugăresc numit al trapiștilor. Membrii acestui ordin nu mănâncă niciodată carne. Papa a voit să-i absolve de această sarcină și le-a permis să mănânce carne. S'a prezentat în fața Papei o delegație impunătoare de călugări trapiști. Toți aveau aproape 100 de ani și toți au trăit dela vârsta de 8—10 ani la mănăstir (lără să mănânce carne). Celui gărit au raportat Sfântului Părinte că dacă Preafericirea Sa vrea ca ei să mănânce de acum carne, vor mânca, dar îl roagă, să binevoiască a le permite ca și mai departe să trăiască tot așa cum au trăit până acum. Deși n'au mâncat deloc carne, buoul Dumnezeu le-a dăruit viață lungă. Văzând Sfântul Părinte că trapiștii țin atât de mult la vechele rânduieli, a admis ca și de acum înainte să mănânce numai mâncări fără carne.

Postul înseamnă abținerea dela anumite mâncări, dar spre a fi cu adevărat post creștinesc de suflet folositor, trebuie să fie un prilej de a ne face mai buni. Când postim trebuie să mergem mai des la biserică, să ne rugăm mai mult. Ziua are 1440 de minute. Câte închinăm lui Dumnezeu? În post să ajutăm mai mult ca altădată pe săraci, să facem tot ce e omenește cu putință spre a fi mai buni, mai virtuoși. Cu aceste gânduri să începem postul Crăciunului și atunci vom avea cu adevărat bucurii spirituale. Ne vom apropia mai mult de Isus Hristos.

prof. Iosif E. Naghiu

Răspândiți

„Unirea Poporului”

Sfinşirea colfului pios dela Cercul de Recrutare Blaj

Tot în ziua de 15 Noembrie 1942 I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frenţiu, încununat de canonici şi preoţi, a sfinşit colful pios, adică crucea ridicată întru pomenirea eroilor căzuţi pe câmpul de luptă din judeţul Târnava Mică, aranjat în localul Cercului de Recrutare Blaj.

După săvârşirea sfinşirii, I. P. S. Sa a rostit o cuvântare. Tot asemenea şi comandantul Cercului de Recrutare Târnava Mică, dl. lt. colonel Fărcaş. Apoi a cântat foarte frumos coral teologilor de sub conducerea Păr. profesor Ioan Florea şi s'a declamat şi o poezie.

Ceremonia a lust stârşit prin cântarea: „Deşteaptă-te Române”, neuitatul imn naţional scris de poetul ardelean Andrei Mureşan.

Inmormântarea primului erou din Şaroş

În ziua de 18 Oct. s'a făcut la Şaroş inmormântarea celui dintâi erou căzut în acest războiu, a soldatului Rozor Gheorghe contingentul 1936 escadronul III. V. C. Dumbrăveni, căzut la Erivanscaia în Caucaz, la 22 Sept. 1942.

Inmormântarea au făcut-o Păr. Filip Gavril din Băjel, Păr. Gheorghe Câmpănu din Velt şi Păr. Emil Bordean din Şaroş. Au predicat toţi trei preoţi.

De faţă a fost fratele eroului, dl. Rozor Ilie, şeful găzii financiare din judeţul Târnava Mică împreună cu mai mulţi colegi ai D. Sale; apoi toate autorităţile locale, în frunte cu primarul, notarul, şeful de post, comandantul Pregătirii Premilitare şi directorul Şcolii.

S'a făcut procesiune până la mijlocul satului, la cripta eroului, unde s'au depus trei cununii. Pe erou îl deplâng doi părinţi nemângâiaşi, două surori şi un frate împreună cu întreaga comună.

Preotul local

Convocare

Membrii Sindicatului Presei Române din Ardeal şi Banat sunt convocaţi în adunare generală ordinară pe ziua de 30 Noembrie 1942, orele 11, la Bucureşti, în Bulevardul Pache Protopopescu 20, apartament 5.

ORDINEA DE ZI:

1. Constituirea adunării.
2. Raportul conducerii asupra activităţii din ultimul an.
3. Raportul cenzorilor.
4. Descărcarea consiliului şi a preşedintelui de gestiunea financiară.
5. Votarea proiectului de buget pentru anul 1943.
6. Incadrarea membrilor în conformitate cu modificările aduse statutelor.
7. Primirea de membri noi.
8. Alegerea noilor organe de conducere.
9. Fixarea sediului provizoriu, a cotizaţiilor pentru 1943.
10. Propunerile de deplasare.

Dacă în ziua de 30 Noembrie 1942 adunarea generală ordinară nu se va putea constitui statutar, ea se va ţine cu orice număr de membri în acelaşi loc, la aceeaşi oră şi cu aceeaşi ordine de zi, în ziua de 7 Decembrie 1942.

Preşedintele Sindicatului

Cunoştinţe folositoare

Războiul în lumea animalelor

De când e lumea au fost războaie. Le-au purtat oamenii, fie din răzbunare, fie din dorul de câştig şi de mărire.

Războaie asemenea acelor pe cari le poartă oamenii, fac şi animalele. Şi între animale sunt multe răutăcioase şi răzbuătoare şi nu se pot suferi unele pe altele.

Cele mai crâncene războaie le poartă furnicile. Ele sunt de mai multe soiuri şi adeseori un soi de furnici pleacă la război în contra altui soi. Se adună în cete mari. Trimit înainte cerceşii să scruteze poziţia duşmanului. Apoi pleacă grosul armatei. Merg în rânduri strânse. Pe de laturi merg ofiţerii: furnici cu capetele mari şi fălcile puternice. Şi dacă vreuna iese din rând, ori rămâne înapoi, ofiţerul o muşcă şi o loveşte, silindu o să păşească mai repede şi mai curajos. Pot întâlni în cale orice piedecă, nu se dau înapoi. De vânt şi ploaie nu le pasă. Multe pier pe drum, spulberate de vânt, ori înecate în apă, dar cele rămase înaintează cu îndârjire. Întâlnindu-se cu duşmanul, încep lupta, cot la cot. La Stalingrad nu se dau lupte mai îndârjite ca cele dintre furnici. Şi dacă totuşi se întâmplă că nu pot învinge, se mulţumesc să ia pradă. Iau ouăle şi le îngrijesc până ies pui, pe cari îi fac prizonieri, punându-i la tot felul de lucru.

Între peşti încă se dau lupte inversunate. Şi ei se adună în cete şi dau atac asupra duşmanului.

Pe fundul mărilor, adeseori se dau lupte mai grozave şi de cât cele de prin stepele Rusiei sau cele de pe mare dintre Japonezi şi Englezi.

Sepiile şi Caracatiţele luptă braţ la braţ cu atâta putere, că rămân mutilate. Şi nu se lasă, decât doar atunci, când din cauza tulburării apei de cerneala împrăscată de Sepie, nu se mai văd.

Berzele încă sunt cele mai răzbuătoare paseri. Dacă vre o barză are mânie pe alta, caută cu orice preţ să-şi răsbune pe ea. Se întovărăşeşte cu alte berze şi împreună tăbăresc asupra celei nenorocite şi o lovesc cu ciocul până o omoară.

Tot aşa fac şi cioarele, cari încă dau atacuri în comun asupra duşmanului.

Pasările de pradă, ulii şi vulturii, au ciocul şi ghiarele făcute anume pentru luptă. Pot spinteca duşmanul cu ciocul şi cu ghiarele, mai altfel decât cu o baionetă.

Răutate mai mare decât la cârţiţe, nu se poate vedea. Nu-şi suferă alături de ei nici soţiile. Umblă tot singuri şi dacă se întâlnesc două cârţiţe prin găurile din pământ, în loc să se întrebe de sănătate se dau la trântă şi nu se lasă până unul din ei moare.

E cunoscută duşmănia dintre câne şi pisică. Amândoi sunt „prieteni de casă, umblă pe sub masă; dar când se întâlnesc, rău se mai sfădesc”.

Cocoşii, te miri din ce pricină, adeseori se iau la bătaie. Se bat cu ciocurile, cu aripile, cu ghiarele, până ce unul dintre ei biruie pe celalalt.

Cele mai crâncene bătăi se dau între animale pe vremea împărecherii. Atunci bărbătuşii luptă pe viaţă şi pe moarte pentru aleasa inimii lor. Berbecii, caii, taurii şi toţi bărbătuşii se bat între ei pentru a cuceri favoarea femeii. Şi cel mai puternic, cel mai curajos, cel mai frumos şi cel mai isteţ, totdeauna învinge.

Oamenii întrebuinţează în războaie totfelul de arme. Animalele încă au arme, Mirosul dezvoltat, vederea ageră, picioarele sprintene, ghiarele ascuţite, ciocul tare, copitele şi coarnele sunt arme tot aşa de perfecte ca sabia, puşca şi tunul oamenilor.

Războaiele dintre animale nu ne uimesc. Sunt fiinţe necuvântătoare şi nu judecă. Războaiele dintre oameni însă ar putea să înceteze.

Ion Popu-Câmpeanu

Plugari!

Nu uitaţi că ţara aşteaptă dela Dumniavoastră să cultivaţi fiecare răzor. Indată ce se va desgheţa puţin pământul, apucaţi-vă de sămănat, ca să avem ce mânca la anul. Celce nu-si face această datorie, este duşmanul Patriei şi ucigaşul copiilor noştri.

Cum ne cunoaştem, orăşenii şi sătenii

Intotdeauna au fost frecuşuri între orăşeni şi între săteni. Nici odată însă, nu au fost aşa de mari, ca în aceste vremuri, când multe lucruri dela oraşe nu mai ajung la sate şi multe dela sate nu mai ajung la oraş. Sau şi dacă ajung, sunt cu preţuri aşa de mari, de te cruceşti când auzi.

Săteanul spune despre orăşan:

„Hăi, bine-i să fi domn la oraş, că stai cu peana după ureche, mai scrii câteodată, nu te ploauă, nu te ninge, nu-ţi bate ghiata şi prima vine. Ai bani? Ai tată şi mamă. Cicoana îşi ia la târg corfa subsuoară şi se duce la piaţă şi-şi ia de toate, nu se apleacă la plivit şi la săpat, să o doară mijlocul”.

Iar orăşanul spune despre sătean:

„Bine-i, domnule, la ţară, că ai de toate. Zarzavaturi, bucate, beutură, pui, găini, lapte (nebotezat cu apă de lăptăreasă), smântână şi toate bunătăţile, tot ce-ţi pofteste inima. Unde mai pui, că-ţi vinde feldera de grâu cu 1000 de Lei şi perechea de boi cu peste 100.000 Lei. Iar noi orăşenii să fim siliţi să alergăm la fiecare mărturie pe la toate carăle, pe la toate leliţele şi să nu poţi lua nimic pentru traiul zilei”.

Un om străin dacă ar auzi, care nu-i nici la ţară nici la oraş ar spune de bunăseamă, dacă ar lua numai partea bună: „Ia auzi, domnule, ce bine-i în România, domni au destui bani la oraş şi ţăranilor nu le lipseşte nimic la sate”.

Adevărul însă nu-i, nici de o parte, nici de alta.

Adevărul e următorul, şi să nu fim nedrepti să-l spunem totdeauna aşa cum este:

— Dacă unii ţărani au de toate; zarzavaturi, bucate, galiţe, vite şi altele, să se ştie însă de cel ce stau la oraş, că sunt atâţia şi atâţia la sate, cari n'au ce vinde, cari n'au unde-şi sămăna zarzavaturi, cari n'au bucate, încât din timpul iernii se tot duc cu mierţa la uşa bogatului şi-i cere făină pe zile de lucru la vară. Când vine vara, nu răbăşte să se plătească pentru ceeace a mâncat în timpul iernii. Spune, pe bună dreptate, un om sărac: „În viaţa mea nu am mâncat pită cu slănină dela mine. Când seceram şi eu, ca tot săracul, nu mai aveam nici codiţă

din purcel. Când tăiam și eu ca tot creștinul un purcelaș pe Crăciun, grăul era gata de mult. Nici grăul nu putea ajunge purcelul, și nici purcelul nu putea ajunge grăul.

Dar, mai ales, în vremurile de azi, țăranul, care trebuie să cumpere și el bucate, apoi suferă tot așa, ca ori și care orășan sărac.

— Pe de altă parte, dacă unii domni dela oraș o duc bine, apoi să nu se creadă de țărani că sunt toți la fel. Sunt și la oraș destui cari întind grumazul până vine prima și, când ia salariul, nu știe, cum să astupe găurile. Mai ales, în ziua de azi, când prețurile s'au urcat de câte cinci și chiar zece ori, iar salariul cu 500—1000 Lei! In ce privește greutatea lucrului, tot omul crede că năcazul lui e cel mai greu. O fi lucru greu la sate, dar nici la oraș nu stă domnul numai cu peana după ureche. Și chiar dacă scrie, numai cu creierul, munca aceasta e mai obositoare decât cea cu brațele. Ca dovadă că cel mai mare număr de bătrâni sunt la sate nu la oraș, iar cel mai mare număr de bolnavi de creieri (boli nervoase) sunt între orășeni.

Aceste lucruri le spune un om care a cunoscut, și zăpăceala lucrului din cântărire, și oboseala unei zile cu coasa la măzărliche căzută.

Deci cel mai bun lucru ar fi, să ne cunoaștem mai bine, să nu tragem foc numai la oala noastră.

Așa ar trebui să judece cu dreptate și, orășanul și, săteanul. Poate că atunci n'ar mai fi atâta vrajbă între noi.

I. Sărbu

Noul regim al pâinei în orașele din județul Tr. Mică

La data de 17 Octombrie crt. Prefectura Județului Târnava Mică a stabilit pe cale de ordonanță noul regim al pâinei în orașele din acest județ.

Prin ordonanță s'a stabilit pentru fiecare persoană rația de 250 grame pâine la zi, socotit 7 zile pe săptămână.

Compoziția pâinei va fi de 50% făină de grâu, 20% făină de orz și 30% cartofi.

Brutarilor cari nu vor respecta acest regim vor fi sancționați.

Bonurile de pâine barate, al căror număr se termină cu zero sau 5, se anulează.

Pentru locuitorii săraci dela periferiile orașelor se va da un supliment săptămânal de 1 kgr. mălai sau 2 kgr. cartofi. Județul Târnava Mică fiind excedent în cartofi, locuitorii se vor aproviziona cu acest aliment direct din comerț.

Pentru elevii din internate și bolnavii din spitale, rația de pâine va fi de 400 grame la zi.

Deasemenea lucrătorii din fabrici vor primi rație dublă în proporție de 50%, din numărul lor, iar restul de 50%, vor primi o rație de 350 grame pâine.

Invalizii, orfanii și văduvele

Vremurile grele prin cari trecem cer multe jertfe. Mulți își jertfesc viața pentru binele țării, murind senini, cu credință că:

*Nimic în lume nu-i mai sfânt,
Pe' acest pământ pe acest pământ
Decât să mori ca luptător.*

Statul ia sub îngrijirea sa orfanii și văduvele, după cum ocroteste și pe invalizii cari în urma războilor primite, nu-și mai pot câștiga pâinea cea de toate zilele. În 28, 29 și 30 Noembrie s'a făcut recensământul (numărătoarea) invalizilor, a orfanilor și a văduvelor din războiul de azi. Dl. Mareșal Ioan Antonescu a dispus să se facă această numărătoare, ca să știe cu precizie, pe cine anume trebuie să ajute țara. În această numărătoare se vor înscrie pe listele hotărâte de mai marii noștri toate persoanele cari au avut de suferit de pe urma stării de război, începând dela 1 Martie 1939 adică: 1) Invalizii; 2) Orfanii; 3) Văduvele; 4) Părinții eroilor din războiul de acum; 5) Răniții de război și urmașii lor; 6) Urmașii celor cari au fost schingiți și omorâți în teritoriile cedate în 1940 (acivilii în special multe familii din Ardealul de Nord); 7) Cei din serviciul apărării zonei interioare, cari au fost răniți, ori s'au îmbolnăvit în timpul serviciului; 8) Se socotesc tot între cei cari trebuiesc ajutați și văduvele și orfanii acelor cari au murit din cauza rănilor provenite în timpul executării serviciului în țară, (la avioane, submarine, și altele) dela 1 Martie 1939.

Aceia dintre cetitorii noștri, cari s'ar întâmpla să fie îndreptățiți la ajutoarele pomenite mai sus, să nu uite a se înscrie la persoanele cari au această însărire. Înscrierea este gratuită (nu trebuie nici un timbru).

Curățenia aduce sănătate

Mulți oameni cred că a ține trupul și hainile curate, e mai mult un lucru de frumusețe. Se înșeală, se înșeală foarte mult. Pielea de pe tot trupul, dacă nu-i curată, aduce boală; fiindcă prin ea iese sudoarea din trup, care dacă nu iese îndesajons prin piele omul se poate îmbolnăvi. Dar dacă omul nu se spală cu săpun și leșie cel puțin odată pe lună, atunci pielea se astupă cu mizeria care iese dint'ânsă, cu pielea care mereu se desface ca un fel de mătreață și cu praful din afară. Iacăt pielea fiind astupată peste tot, sudoarea nu mai poate eși și sângele se otrăvește pe încetul. Omul, fie cât de nevoiaș, tot găsește un ceas pe săptămână când să-și facă o căldură de leșie și să se scaldă

într'o albie și să se spele bine cu săpun.

Sigur că mai sunt și de aceia cari rād de acest stat, zicând că numai copiii mici se scaldă. Cu toate acestea n'au dreptate, căci necurătenia este rădăcina boalelor de piele. Sudoarea e acru și arzătoare, dacă stă mult pe trup. Deasemenea pe cap să se spele cât mai des, spre a fi curat. Omul e lăptură aleasă și e rușine să-și țină trupul murdar. De aceea e mare rușine pentru gospodină, să nu aibe schimburi curate pentru bărbat și copii, cel puțin Dumineca. În alte țări țărani se schimbă de două ori pe săptămână, căci la lucru cămașa se udă de sudoare și e foarte nesănătoasă pentru piele. Alți obicei rău erau țărancele noastre e, că lasă pe capul copiilor mici de se prind solzi, zicând că le apără moalele capului.

Mai mare greșală nu se poate ca necurătenia, și dacă spalăm copilul în fiecare zi cu săpun, pe cap nu se fac solzi. Netrăgirea trupului nostru e un păcat neiertat, căci ne îmbolnăvim și ne scurțăm singuri viața.

Ioșif Timișan
com. Uricani, jud. Hunedoara

Poșta gazetelor

Suciu Viorel Săncrai. Am primit c. p. Aveți de achitat pe 1941 Lei 100 și pe 1942 Lei 200

Pr. Alexandru Precup Săușa. Am primit 1625 Lei pentru abonamente.

Moldovan Iacob. Teiuș. Noi vă trimitem foaia regulat, dar cineva o trimite înapoi. Vă rugăm a ne scrie adresa și numărul corect

Vasile Hoza, Sibiu Am trimis la 4 spitale câte 25 exemplare din foaia Unirea Poporului.

Eugen Circa preot Ciuguda de Jos. Am primit suma de 1800 Lei pentru abonați.

Adam Remus 12265. Am controlat registrele. Aveți de achitat 120 Lei.

Tufan Ioan, Sighișoara. Am primit în ziua de 21 Sept. 200 Lei pentru abonamentul pe 1942. Dela pârintele n'am primit nimic până în prezent.

Pr. Gh. Mîlneșu Pecica. Am primit c. p. calendarul va va apărea și în anul acesta prețul nu-l știu încă.

Pr. Eugen Pălineanu. Foaia a fost sistată, pentru că cineva a refuzat-o. Vă trimitem numerii din luna aceasta.

Pr. Ioan Fizița, Igrăș. Am primit c. p. Am controlat mandatele, banii i-am primit încă în 21 942.

Of. Parohial rom unit Călan-Crișeni. Am primit c. p. Când vor apare calendarele le trimitem.

Păculea Aurel, Opișani. Noi am trimis gazeta, dar cineva a reținut-o în mai multe rânduri. Acum va merge din nou.

Făgășescu Petru-Uricani. Articolul l-am primit. Îl vom publica unde și când vom putea și vom avea hârtie.

Pr. G. Câmpeanu, Velf. Am primit bani pentru următorii abonați: 1. Antoniu Dregoman 300 Lei; 2. Istina Găduc 200 Lei; 3. Nicolae Popa 125 Lei; 4. Mihail Țetcu 175 Lei; 5. Ioan Vasiliu 250 Lei; 6. Ioan Borza 200 Lei.

Serg. Eiev Deac Gheorghiuță. Postul de jand Seuca. Noi trimitem foaia regulat. Nu știm cauza care e, Chiar azi vom face arătare la poștă.

Of. Parohial rom. unit, Certeg. Banii s'au primit încă în 21 August. Calendarele le trimitem îndată ce vor apare.

Monac Petru, Șimand Mai aveți de a.

chitat 75 Lei pe 1941 și 200 pe 1942. Gazeta am trimis-o.

Opreanu Ioan, Subceleale. Am controlat mandatele, banii i-am primit în 4 Sept. 1942.

I. Roiban inv. dir. Sighișoara. Banii de care ne scrieți i-am primit. Azi am primit 500 Lei pentru un abonament nou și pentru calendare.

*Când scrieți ori trimiteți
bani, arătați-ne totdeauna și
neapărat și Nr. din stânga
fășii, cu care vă merge gazeta.
Altfel nu putem rezolvi scriso-
rile D. Voastre.*

Oficiul Parohial Român Unit Alba Iulia
I Lipoveni

Concurs

pentru ocuparea postului de cantor la biserica protopopească, cu termenul de 1 Ianuarie 1943. Doritorii vor înainta cerere însoțită de diploma de cântăreț și certificatul de bună purtare dela preot, pe adresa Oficiului protopopesesc român unit Alba Iulia.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt: 1. Salariul dela Stat. 2. Locuință în natură. 3. Folosirea a 6 jug. pământ arabil, sesiune cantorală și 4. Venitele stolare îndatinat.

Fiecare concurent se va prezenta la una din Dumineci sau sărbători pentru a cânta în biserică.

Organizatorii de cor vor fi preferiți.
123 (1-3) Protopop ELIE MAGDA

Judecătoria mixtă Blaj

No. 2482/1942

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel aduc la cunoștință publică că în cauza de urmărire a lui Ungu Ioșit contra urmăritorilor locuitori în comuna Cisteiu și Crăciuneșul de Jos se va face licitație pentru vinderea unui tractor marca Fordson, una batoză, una mașină de treier și un tractor marca Fordson, prețuite la suma de 160 000 lei pentru încasarea creanței de 11 000 Lei capital restant și acc. în ziua de 7 Decembrie 1942 orele 15 și 1/2, în comuna Cisteiu și la ora 17 și 1/2, în comuna Crăciuneșul de Jos la locuința urmăritorilor.

Vanzarea se va face pe lângă bani gata și chiar sub prețul de strigare, în folosul tuturor acelor cari vor fi câștigat dreptul de acoperire asupra acestor obiecte.

Blaj, 9 Noembrie 1942

Portărel delegat
V. Bărbulescu

124 (1-1).

Cumpărăm

Sămânță de cânepă
și Sămânță de in

Ofertele se vor adresa

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negruțiu, Blaj
121 (1-15) Câmpul Libertății

Văți câștiga mult și ușor
Dacă cultivați cânepă de
faior!

Cereți condițiuni de contract dela

FABRICA DE CÂNEPĂ

Inginer Ioan F. Negruțiu, Blaj
122 (1-15) Câmpul Libertății

De vânzare unelte de fierărie
necesare unui atelier
informații în Strada Samuil Micu
Klein Nr. 5.